

Sygn. akt II K 4/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Andrzej Janowski

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Strzelec

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. w Szczytnie Małgorzaty Kaszubskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 marca 2018 r. sprawy:

J. D., s. H. i M. z d. S., ur. (...) w S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 30 sierpnia 2016 w sprawie VII K 323/16, w którym połączona została kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie VII K 1186/15 oraz kara łączna pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie II K 312/15, w miejsce których orzeczono wobec J. D. karę łączną 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

2) Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 07 grudnia 2017 r. w sprawie II K 194/17

a) za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w październiku 2015 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

b) za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i in. popełniony w okresie od dnia 15 października 2016 r. do dnia 18 grudnia 2016 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

c) za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od przełomu listopada i grudnia 2016 r. do dnia 18 grudnia 2016 r. na karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

d) łącznie na karę 2 lat i 8 pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 569 §1 k.p.k., art. 85 §1, §2 k.k. i art. 86 §1 k.k. łączy kary łączne orzeczone w sprawach SR Olsztyn VII K 323/16 i SR Szczytno II K 194/17 i w ich miejsce wymierza skazanemu J. D. karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (miesiące) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza okres odbytej dotąd kary w sprawie SR Olsztyn VII K 323/16;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (tj Dz.U. 2002r., nr 123, poz. 1058 z późn. zmian.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokat A. B. w S. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych plus podatek VAT w kwocie 27,60 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

V. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Wobec skazanego J. D. zapadły następujące prawomocne wyroki:

3) wyrok łączny Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 30 sierpnia 2016 w sprawie VII K 323/16, w którym połączona została kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie VII K 1186/15 oraz kara łączna pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie II K 312/15, w miejsce których orzeczono wobec skazanego karę łączną 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

4) Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 07 grudnia 2017 r. w sprawie II K 194/17

e) za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w październiku 2015 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

f) za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i in. popełniony w okresie od dnia 15 października 2016 r. do dnia 18 grudnia 2016 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

g) za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od przełomu listopada i grudnia 2016 ro do dnia 18 grudnia 2016 r. na karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

h) łącznie na karę 2 lat i 8 pozbawienia wolności;

Aktualnie J. D. odbywa karę 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 323/16. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania. Skazany w przeszłości był wielokrotnie karany, w szczególności za przestępstwa przeciwko mieniu. J. D. umiarkowanie krytycznie wypowiada się na temat popełnionych czynów przestępnych.

(dowody: odpisy wyroków k. 29-30, k. 31-37, k. 38-40, k. 53-53v, k. 55-55v, opinia o skazanym k. 43-50, dane o karalności k. 10-11).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 §1 k.p.k. Sąd wydaje wyrok łączny jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych Sądów.

Zgodnie z treścią art. 85 §1 i §2 k.k., obowiązującą od dnia 01.07.2015 r., Sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, zaś podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa. Z §3 tego artykułu wynika, że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Z uwagi na fakt, iż kara łączna w wyroku łącznym stanowi odrębną karę zastępującą wszystkie wymierzone kary jednostkowe i wymierzone już kary łączne za pozostające w zbiegu przestępstwa, ustawowo określono granice wymiaru tej kary, tj. przesądzono o górnej i dolnej granicy, w ramach których Sąd dokona jej wymiaru. Przy orzekaniu kary łącznej w wyroku łącznym zastosowanie mają różne systemy łączenia kar. Są nimi: system kumulacji - polegający na zsumowaniu wszystkich wymierzonych kar jednostkowych i łącznych, a następnie wykonaniu jednej skumulowanej kary; system absorpcji - polegający na przyjęciu, że najsurowsza kara wymierzona za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa pochłania kary łagodniejsze, co sprawia iż tylko ta kara podlega wykonaniu oraz system asperacji - polegający na przyjęciu za podstawę najsurowszej kary orzeczonej za pozostające w zbiegu przestępstwa, podlegającej odpowiedniemu obostrzeniu w sposób przewidziany w ustawie karnej. Występują także systemy mieszane w

dwóch odmianach: redukcyjnym - polegającym na swoistym obniżeniu kary ustalonej w wyniku zsumowania kar jednostkowych i łącznych orzeczonych za poszczególne przestępstwa oraz system mieszany wykorzystujący elementy asperacji - polegający na określeniu zasad wymiaru jednej kary łącznej w oparciu o kary wymierzone jednostkowo i wymierzone już kary łączne, przy czym podstawą wymiaru kary łącznej jest najsurowsza z kar (jednostkowych lub łącznych) podlegająca jednak obostrzeniu w sposób przewidziany w ustawie. Obowiązujący Kodeks karny opiera się co do zasady na systemie mieszanym, nazywanym także systemem kary łącznej. Należy jednak podkreślić, że regulacje zawarte w przepisach art. 85 i następnym k.k. nie wskazują w sposób jednoznaczny modelu (zasady, dyrektywy), który stanowić powinien podstawę wymiaru kary łącznej. Zgodnie bowiem z art. 86 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar (jednostkowych, łącznych) wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak ustalonych w tym przepisie granic danego rodzaju kary. W orzecznictwie panuje pogląd, iż wybór sposobu wymiaru kary łącznej uzależniony jest od oceny okoliczności konkretnego wypadku, w tym w szczególności więzi o charakterze przedmiotowym i podmiotowym pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które wymierzono kary jednostkowe (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2002 r., II KK 270/02, LEX nr 55547).

Należy także nadmienić, iż – jak wynika z art. 85a k.k. orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę łączną Sąd orzeka w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

W niniejszej sprawie połączeniu podlegała kara łączna z wyroku łącznego SR w Olsztynie w sprawie VII K 323/16 i kara łączna z wyroku SR w Szczytnie w sprawie II K 194/17. W każdej bowiem z tych spraw orzeczono wobec skazanego kary tego samego rodzaju podlegające łączeniu, nadto przestępstw, za które wymierzono J. D. kary wyżej wymienionymi wyrokami, dopuścił się on zanim rozpoczął odbywać karę łączną orzeczoną w wyroku łącznym SR w Olsztynie w sprawie II K 323/16 (początek kary od 06 lutego 2017 r. k. 53v), jak również zanim rozpoczął odbywać poszczególne kary „składające się” na wyżej wskazaną karę łączną.

W przedmiotowej sprawie pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez skazanego, za które wymierzono kary w sprawach VII K 323/16 i II K 194/17 istnieje związek przedmiotowy, bowiem skazany popełnił wyłącznie występki skierowane przeciwko mieniu.

Pomiędzy przestępstwami będącymi przedmiotem spraw VII K 323/16 i II K 194/17 nie zachodzi natomiast bliskość czasowa, bowiem popełnione zostały w okresie od stycznia 2013 roku do 18 grudnia 2016 roku, a więc na przestrzeni niespełna 4 lat.

Wydając wyrok łączny Sąd ma obowiązek uwzględnić w zakresie wymiaru kary wszystkie te okoliczności, które zaistniały także po wydaniu poprzednich wyroków i które wskazują na przebieg procesu resocjalizacji. Na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym poza zasadami określonymi w art. 86 §1 k.k. istotny wpływ ma zachowanie się skazanego w zakładzie karnym czy w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami. W tym wypadku zachowanie się skazanego jest prawidłowe, o czym świadczy opinia o skazanym z dnia 15 marca 2017 r. wydana przez dyrektora Zakładu Karnego w B. (k. 43-50). Z opinii tej wynika, iż J. D. w czasie pobytu w warunkach izolacji był pięciokrotnie nagradzany regulaminowo i nie był karany dyscyplinarnie. Wobec przełożonych stara się prezentować postawę zgodną z przepisami, wykonuje wydawane mu polecenia. W środowisku więziennym funkcjonuje zgodnie i bezkonfliktowo, nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Skazany odbywa karę w systemie programowego oddziaływania, umiarkowanie krytycznie wypowiada się na temat popełnionych czynów karalnych. Powyższa opinia świadczy o tym, iż skazany jest osobą bardzo dobrze przystosowaną do warunków izolacji penitencjarnej, gdzie stara się on zachowywać zgodnie z obowiązującymi regułami, jednakże wyżej wskazane okoliczności, jakkolwiek pozytywnie świadczące o zachowaniu skazanego w Zakładzie Karnym, nie dają dostatecznej podstawy do przyjęcia, iż czyni on znaczące postępy w procesie resocjalizacji. W szczególności

należy mieć na uwadze, iż J. D., począwszy od 1980 r., wielokrotnie odbywał karę pozbawienia wolności (vide informacja o pobytach i orzeczeniach k. 44-50), jednakże nie doprowadziło to do jego skutecznej resocjalizacji i respektowania przezeń obowiązującego porządku prawnego. J. D., pomimo iż kilkakrotnie korzystał ze środka probacji w postaci warunkowego przedterminowego zwolnienia, ponownie popełniał kolejne przestępstwa skierowane przeciwko mieniu, wobec czego przyjąć należy, że jego prawidłowe zachowanie w jednostce penitencjarnej, nie znajduje przełożenia na respektowanie przez niego porządku prawnego na wolności.

Uwzględniając powyższe, kierując się zasadą asperacji, Sąd uznał że nie zachodzi potrzeba orzeczenia maksymalnie długiego okresu resocjalizacji skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej, bowiem jego obecne zachowanie jest prawidłowe, z drugiej wszakże strony wielość popełnionych przez J. D. przestępstw oraz długi okres czasu, w ciągu którego dopuszczał się łamania prawa, w zestawieniu z faktem, że jest on jedynie umiarkowanie krytyczny wobec popełnionych czynów zaś stosowane dotychczas wobec niego środki probacji okazały się nieskuteczne, prowadzi do konkluzji, że nie zasługuje on na zbyt łagodne potraktowanie i wymaga w dalszym ciągu długotrwałego okresu resocjalizacyjno-wychowawczego, który kara łączna orzeczona niniejszym wyrokiem łącznym w pełni zapewnia. Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Określając wymiar tak ukształtowanej kary łącznej Sąd miał na uwadze również to, że instytucja kary łącznej nie jest w żadnym razie instrumentem łagodzenia kar orzeczonych za zbiegające się przestępstwa, a fakt popełnienia wielu przestępstw oraz brak wyraźnych postępów resocjalizacyjnych są okolicznościami zaostrzającymi wymiar kary.

Sąd uznaje, że tak orzeczona kara łączna uwzględnia wszystkie wskazane okoliczności, jest zgodna z zasadą trafnej reakcji karnej i w sposób właściwy zrealizuje nie tylko swoje funkcje wychowawcze i zapobiegawcze wobec skazanego, a także należyście będzie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył okres odbytej dotąd przez skazanego kary w sprawie VII K 323/16 SR w Olsztynie.

Nadto zgodnie z treścią art. 576 §1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach, z których kary połączono podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na rzecz obrońcy skazanego z urzędu zasądzono wynagrodzenie zgodnie z obowiązującymi stawkami, uwzględniając nakład pracy obrońcy.

Sąd, mając na uwadze trudną sytuację materialną skazanego, zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania.